

DE VLAAMSE GRIMPEUR

Onze meerdaagse van 2015

Woensdag rond 17u20 kwam ik de parking aan de sporthal van Eeklo op gefietst & werd ik al verwelkomd door enkele enthousiaste Grimpeurs. De sfeer zat onmiddellijk goed. Onze bus was stipt op tijd en het laden van de fietsen ging vlot, na enkele jaren ervaring mag dit wel hé. Wim & ik kregen dan ook het volledige vertrouwen van de deelnemers om de fietsen behoedzaam één na één vast te strippen met stevige spanbandjes. Ondertussen arriveerde ook Ghislain met het camionnetje waar hij samen met Filip ruim 22 fietsen veilig kon in opbergen. Els & Jolien stipten de aanwezigheidslijst punctueel af, iedereen was present. Ghislain & Wim werden uitgewuifd & trokken richting Frankrijk. Kort daarop volgden wij met de bus. De reis verliep vlotjes en in geen tijd bolden wij **Ax-les-Thermes** binnen, iets vroeger dan gepland. De ontvangst was hartelijk, Hubert, Carlos, Franky, Peter & Koen hadden hier al de nacht doorgebracht en 's morgens alles in gereedheid gebracht om ons optimaal te ontvangen, ook hun verplaatsing was goed verlopen.

Ondertussen was het al donderdag, een feestdag, de dag van Onze Lieve Heer Hemelvaart. Op zo een dag kan je toch maar proberen wat dichterbij den Hemel te komen zeker? Dus na het inpalmen van de kamers en een soepmaaltijd staan de Grimpeurs te popelen om met de fiets op pad te gaan. Eens onder de spoorwegbrug door klommen de Grimpeurs elk op eigen tempo naar de top van **Col de Chioula** 9,7km aan \varnothing 7,3% naar 1.431m hoogte, een eerste testje. 't Klimmen ging vlot. Waar wat trainen toch goed voor is hé. Op de cadans van Oh la la la - Oh la la la - Oh la la la - C'est magnifique naar den top. 't Weer was stralend, het werd 30° tot 32°, voor mij zelfs te warm. Maar dan sloeg het weer om! Eens op de top was het nog amper 12° & dit is dan weer te fris. Later die dag begon het ook nog te regenen, jammer. Na de afdaling stond nog een 2de klimmetje op 't programma: **Ax-3-Domains** of ook Plateau de Bonascre genoemd. Een klim van 7,8km aan \varnothing 8,6% naar 1.380m hoogte. Ook deze klim werd door iedereen goed verteerd en het was leuk om de Grimpeurs hun voeten te zien weken in het warme zwavelhoudend water van de publieke bassins in het centrum van Ax-les-Thermes. Bij aankomst kon je nog de Giro volgen op middelgroot scherm. Rond zeven uur werden wij verwend met een heerlijk avondmaal met aangepaste rode wijn. Voor het slapen gaan werd er nog een glaasje gedronken of was het gezopen? Voor 't eerst was er in het verblijf geen bar aanwezig, maar niet getreurd! Wij wisten dit op 't laatste moment en hebben met akkoord van de uitbaters een **Vlaams Café** mogen organiseren. Er werd een redelijke voorraad gerstenat en frisdrank meegesjouwd vanuit België. Wij waren van 't gedacht voldoende te hebben voor zeker 2 dagen. Je voelt het al komen zeker? En ja, de ganse voorraad werd er die eerste avond doorgejaagd! Dus, onderschat nooit een Grimpeur!

's Morgens druppelden de Grimpeurs de eetzaal binnen voor 't ontbijt. De een al wat frisser dan de andere. 't Weer was ons niet echt gunstig = bewolkt en af en toe zachte regen. De daaropvolgende minuten besteedden de Grimpeurs aan het prepareren van hun racefietsen, het op spanning brengen van banden, het proppen van het reservebandje in de zadeltas, het vullen van de bidon met Efixx's wondermiddel en het pissen tegen de bergwand alsof ze hun territorium afbakenden. Maar eerder waren het de zenuwen voor de eerste serieuze klim, de eerste krachtmeting en in dat perspectief scheelde een lege blaas gewicht! In groep reden wij richting **Les Cabannes**, daar waar de klim naar **Plateau de Belle** start. Een BC klim van 15,8km \varnothing 7,9% naar 1.790m. Fietsend langs de vrij drukke N20 kregen wij het advies van de plaatselijke politie om achter elkaar te rijden & ik begrijp het. Aan de voet werd nog even gestopt. En hop, als geloste duiven klommen de Grimpeurs terug op eigen tempo deze lastige puist op. Amai, een stevige brok. Om de kilometer, als 't paaltje niet weg was, stond er een infobordje met het gemiddelde stijgingspercentage van de volgende kilometer, de hoogte & de reeds afgelegde afstand. Die bordjes van 10% heb ik niet graag en er staan er net iets te veel naar mijn goesfing, toch tanden op elkaar en duwen op die trappers. Regelmatig werden wij aangemoedigd door Carols & Hubert die ongeveer alle 4km postvatten om ons te bevoorraden. Bijna boven werd de regen fijne sneeuw, 'k vind da bizar dees tijd van 't jaar. Nog enkele kilometers en 'k ben boven. De eerste Grimpeur komt al naar beneden gezoefd, man wat een snelheid, onverantwoord onder deze omstandigheden en ik roep nog "voorzichtig hé"! De daarop volgende Grimpeurs doen het veel

voorzichtiger, verstandig! Hoe hoger, hoe meer wind. Bijna boven zag je de sneeuw rechts vanachter de bergkam voorbij stormen. Witte horizontale stippellijnen van rechts naar links & wij moesten daar door! Boven zag je geen 100m ver, de uitdrukking “k zit in de wolken” was hier wel zeer letterlijk te nemen. Koen & Ghislain hadden een befonnen grot gevonden om hun bevoorradingspost in op te stellen. Samen met enkele verkleumde Grimpeurs konden wij ons daardoor verdoken wegsteken voor die gure wind & sneeuw. Brrr, wat was het hier koud op dien top zeg. “Frozen” van Madonna komt bij mij op. Na de goede zorgen van Ghislain & Koen dalen wij als laatsten naar beneden. Met dichtgeknepen billen en remmen van bocht naar bocht. De wind nam mij bijna te grazen, maar met een ruime bocht volg ik terug de volgens mij ideale lijn. Na ongeveer 5km dalen troepen enkele Grimpeurs samen aan de rand van de weg. Oei, toch niemand gevallen zeker? Pieter zit links samengekrompen, trillend als een blad tegen de koude rotswand. “Wat is er gebeurd?” Pieter is over de metalen stootband gefuimeld, den dieperik in!!! **Mijn hart stond stil**, maar mijn Pontiac tikte nog. Man, wat heeft die chance gehad zeg. Daar waar hij over de reling dook, lag er een hoop kreupelhout, net een reuze nest welke gelukkig zijn val brak. Ondertussen waren Hubert & Carlos gearriveerd en na wat paniekerig gedoe konden wij Pieter evacueren. Ondertussen zetten wij behoedzaam de afdaling verder tot in Les Cabannes. Van hieruit richting **Verdun**, terug stevig in de klim. Na ongeveer 6km klimmen en dan naar rechts, een slingerbaan van dorpje naar dorpje met een prachtige zichten over de vallei. Ondertussen priemde de zon zich een weg tussen dreigende wolken. Aan 't kasteel van **Lordaf** gestopt. Of dat was het plan! Deze ruïne was enkel te voet te bereiken. Dus dan maar terug op de fiets richting **Col de Marmaré** naar 1.361m hoogte, meer info is er over deze klim, van deze zijde van de berg, niet gekend. Nu begon da toch wel terug te regenen zeker. Ondertussen kwam Filip weer aansluiten en liet Wim eikes schrikken & zo waren wij met 5 op weg naar den top. Daar werden wij al opgewacht door Hubert & Carlos. Bezorgd informeerden wij naar de toestand van Pieter. Uiteindelijk kwam hij er met wat kneuzingen & een gescheurde broek vanaf, oef! Via **Col de Chioula**, waar het terug sneeuwde, naar Ax-les-Thermes. Als duizend spelden tegelijk prikten de fijne sneeuwvlokken in alle blote huidvlakken, amai deed da pijn! Daarenboven nog de ijzige koude, bbbrrrrrrrrrr. Op naar de warme baden in 't centrum. Met de schoenen nog aan stapte ik in 't bad tot mijn voeten waren ontdooid, da deed deugd. Wat nog meer deugd deed, was het warme onthaal in ons verblijf “**Ax-Culture & Loisirs**”. David & zijn team verrasten ons met een aperitief met hapjes en volon^{té}. Wie er dan eerst over de meet kwam in de Giro is mij ontgaan? Na terug een lekker maal vroeg onder de veren? Had je gedacht! 't Was terug volle ambiance in ons pop-up café. 'k Had een sms'je gemist van 't vrouweke en voor 't slapen gaan heb ik het nog beantwoord. 't Bleek achteraf dat dit om 1:45 was!

Maar om 5u40 stond Hubert al aan mijn bed om samen de beklimning naar Port de Pailhères met de auto te verkennen. Gisteren was er geen doorkomen aan wegens de sneeuw. Boven op de top was de sneeuw één ijsvlakte geworden, maar de Grimpeurs konden toch tot ongeveer 300m van de top fietsen, 't is te doen. Nu gonsde “*'s morgens word ik wakker met een houten kop . . .*” van Zjef Vanuytsel door mijn hoofd & terecht. Terug versperde een dreigend wolkendeke de wens van de zon om volop te gaan schijnen, jammer. 't Bleef bij dreigen, 't bleef droog. Na de groepsfoto gingen een twintigtal Grimpeurs de uitdaging aan om **Port de Pailhères** 18,6km aan \varnothing 6,9% naar bijna 2.001m hoogte te bestijgen. Anderen bleven wat rondhangen of vertrokken richting Andorra, naar El Pas de la Casa, het Knokke van de Pyreneeën om tax-free te shoppen. Enkelingen durfden het toch aan om naar de top van **Port d'Envalira** te fietsen, een klimmetje van maar 35km aan \varnothing 4,8% naar 2.407m hoogte! De klim naar Port de Pailhères was terug pittig, zeker vanaf het skistation **Ascou-Pailhères**. 'k Wiegde mijzelf in een trance, waarin alles samenvloeide: de gestage motregen, de eindeloze reeks bomen, mijn monotone pedaalfred, de voortslingerende weg. Fietsen bergop is een strijd van man tegen berg. Veel was er ook niet te zien, daar wij ons een weg door de wolken dienden te klieven. Eens de weg door vervroren sneeuw werd dichtgeknepen, zag ik twee gele floumanneljes staan, omringd door enkele verkleumde Grimpeurs. Verder was er geen doorkomen aan. Na een hapje, drankje en plasje niet te lang in de bijtende kou (-2°) blijven hangen, hup terug op de fiets & downhill. 't Was echt niet te doen, koud! Man, zo 'n kou heb ik nog nooit gehad! Na nog geen anderhalve kilometer was mijn bril door de waterdamp van de wolken aangevroren en zag ik de weg bijna niet meer. Met dichtgeknepen remmen tot de eerste haarspeldbocht, waar het in de buitenkant minder stijf is. Daar gestopt om mijn bril af te zetten. Klappertandend tot in 't centrum van Ax waar ik vergeefs op Filip

wachtte. Bleek hij al in 't verblijf te zijn, meegereden met Peter & Koen, de gabber. Voor mij was 't welles geweest & 'k zag het niet zitten om nog de klim naar Port d'Envalira aan te vatten en 'k was niet alleen. Ondertussen zette de zon dan toch haar wil door en enkele zonnestralen priemden door 't wolkendek heen. Samen met enkele Grimpeurs zakten wij te voet af naar 't centrum om een kleinigheidje te gaan eten. We vonden een leuk restaurantje waar wij uiteindelijk lekker gegeten hebben. 't Gezelschap was tof en wie er niet bij kon zijn, zijn postkaarten! Vraag dit maar eens aan onze Raf. Uiteindelijk werd het nog een zonovergoten namiddag. Na het laden van de fietsen en de bagage nog een laatste maal aan tafel waar wij terug werden verwend. Deze maal kregen wij Cassoulet, een streekgerecht, voorgeschoteld. Ghislain & Wim maakten aanstalten om met het camionske met fietsen terug te keren naar Eeklo, maar Wim kreeg nog een lekkere verrassing uit de keuken mee: een chocomouske. Alzo kreeg hij dan toch nog zijn favoriete dessertje hé. Iedereen wenste hun een behouden thuiskomst. Na onze desserts werden Bram, Patrick, Pieter & Hubert gehuldigd als "Super Grimpeur" en dit voor hun 5de deelname, nogmaals proficiat!

En nu met zijn allen huiswaarts. Voorbij Les Cabannes croste er een everzwijn voor de bus om dan in het bos te verdwijnen. Man kon dat beest rennen, leuk om te zien. De terugreis liep perfect, zelfs rond Parijs vlotte het wonderwel goed. Rond 8u werd er gestopt om te ontbijten, een traktatie van De Vlaamse Grimpeur, wat zeer werd geapprecieerd. En is het nu tijd voor de traditionele quiz? Ja en nee, dit jaar werd een nieuwe formule uitgetest. Deze keer gaan wij op zoek naar "De Slimste Grimpeur". Een zoektocht via vragen, wat weet je over . . . , herkennen van foto's, rasters & . . . Uiteindelijk iets te veel om allemaal verbeterd te krijgen in de beschikbare tijd. Uiteindelijk werd er beslist om de eerste tussenstand als de officiële uitslag te erkennen. En voor 2015 mogen Tom & Pieter zich vanaf heden *De Slimste Grimpeur ter wereld* noemen & als dusdanig zo te worden aangesproken. Dus voor wij 't goed beseften, zat dit super toffe weekend er terug op. Op naar de volgende uitdagingen, beginnend met onze *zondagmorgenrit* samen met Wielercomité Eeklo op 21 juni & voor 2016 organiseert De Vlaamse Grimpeur voor de eerste maal in samenwerking met Wielercomité Eeklo een *klimbrevet*. Gaan wij terug naar de *start van De Ronde Van Vlaanderen* & uiteraard onze trip van woensdag 4 mei tem zondag 8 mei naar *Italië*, meer info volgt.

Luc

